

Deze pagina is overgezet naar een nieuw softwaresysteem en kan in de laatste versie tijdelijk worden bekeken en verder worden bewerkt op:

<https://christipedia.miraheze.org/wiki/Drankoffer>

Een **drankoffer**, *drinkoffer* of *plengoffer* was in bijbelse tijden een nevenoffer (bijkomende gave), waardoor meestal wijn aangeboden werd.

In het Engels: *drink-offering*. Duits: *Trankopfer*. Hebreeuws: *naesaech*, *nasich*, d. i. wat uitgegoten wordt. In 't Grieks: *spondae*.

Het drankoffer komt in de Bijbel 't eerst voor in Gen. 35 : 14, waar Jakob op het stenen gedenkteken te Bethel, waar hij een hemels gezicht had en God met hem gesproken had, een drankoffer uitgoot.

Het drankoffer bestond volgens de wet (Exod. 29: 40; Lev. 23: 13, 18; Num. 6: 15, 17; 15: 5, 10; 28: 7, vgl. 2 Kon. 16: 13; 1 Kron. 39: 21; 2 Kron. 29 : 35; Joël 1: 9, 13 ; 2: 14) uit een portie rode **wijn**, (Sir. 50: 16) zo als deze in Israël groeit (Spr. 23: 31). De Rabbijnen hielden de door ouderdom verbleekte wijn voor niet deugdelijk.

De **hoeveelheid** wijn van het drankoffer varieërde met de grootte van de aangeboden dieren en stond in verhouding met het bijkomende spijsoffer, Num. 28:14; Num. 15:1-11. Op een lam werd $\frac{1}{4}$ [hin](#), op een ram $\frac{1}{3}$ hin, op een var $\frac{1}{2}$ hin gerekend.

Het plengoffer werd meestal niet alleen aangeboden, maar zie Ge 35:14. Drankoffers waren met het spijsoffer de gewone **toegift** bij de uit viervoetige dieren bestaande brand- en dankoffers, dus bij de dagelijkse (Exod. 29: 40; Num. 28:7), de sabbatdaagse (Num. 28:9) en de feestdaagse (Num. 28 : 14; 29 : 6, 16, 24) brandoffers voor het gehele volk en bij de brandoffers van particulieren (private personen), maar niet bij zond- en schuldoffers.

Het drankoffer werd aangeboden met het dagelijkse morgen- en avondoffer, dat een brandoffer was, vergezeld van een spijsoffer. In het beloofde land moesten bij slachtoffers die tot een liefelijke reuk werden gebracht, een spijsoffer en een plengoffer worden bijgevoegd, Num. 15:1v.

Nu 15:1 De HEERE sprak tot Mozes:

Nu 15:2 Spreek tot de Israëlieten en zeg tegen hen: Wanneer u komt in het land dat Ik u als uw woongebied geef,

Nu 15:3 en u een vuuroffer voor de HEERE bereidt, een brandoffer of slachtoffer als inlossing van een gelofte, of een vrijwillige gave, of om op uw feestdagen de HEERE een aangename geur te bereiden, van de runderen of van het kleinvee,

Nu 15:4 dan zal hij, die zijn offergave aan de HEERE aanbiedt, een graanoffer van een tiende [efa] meelbloem, gemengd met een kwart hin olie, aanbieden.

Nu 15:5 En wijn als plengoffer, een kwart hin per lam, moet u bij het brandoffer of het slachtoffer doen.

(HSV)

De hoeveelheid olie en wijn was gelijk, en stond in verhouding tot de grootte van het slachtoffer, Nu 15:1-11.

Het drankoffer werd (Exod. 30:9) uitsluitend **aan het brandofferaltaar** uitgegoten, gelijk Josephus in overeenstemming met Sirach 50: 16 bericht, om de voet van het altaars heen, niet zoals de Joodse overlevering aanneemt in een van zijn buizen.

Nu 28:7 Het bijbehorende plengoffer moet een kwart hin zijn per lam; in het heiligdom moet u het plengoffer van sterkedrank voor de HEERE uitgieten. (HSV)

Het drankoffer besloot de offerplechtigheid.

De Joodse rabbijnen zeggen, dat de priesters de wijn hebben gezouten, over de drankoffers bij de toonbroden.

Niet zozeer volgens het voorschrift der wet, als veel meer, naar het schijnt, overeenkomstig een oude volksgewoonte, werd op een buitengewone wijze op dagen van algemene boete **water** geschept en uitgegoten (1 Sam. 7: 6). Evenzo van buitengewone aard is het wateruitgieten van David (2 Sam, 23 : 16). Dankbaarheid dat de Heer hem deze holden in het leven had behouden en berouw over zijn onbezonnenheid, schijnen zich daarin vermengd te hebben.

Geheel afzonderlijk staat het in Richt. 6 : 20 vermelde geval, waar **sop** als drankoffer wordt gebracht.

De **betekenis** van het drankoffer bestaat niet alleen daarin, dat bij een volledige maaltijd ook de wijn behoort; ook gaat die niet geheel op in de zinnebeeldige gedachte: Israël moet, gelijk het de edelste producten van zijn land, waaronder namelijk de wijn behoorde, aan God bracht, dat ook wat hem het meest eigen is , het beste, kostbaarste, *zichzelf* aan zijn God brengen.

Het is, zo goed als de ander stukken die tot de offerdienst behoren, een schaduw, waarvan het werkelijke lichaam Christus is (Kol. 2: 17. Hebr. 8: 5). De plengoffer kan de vreugde in de Geest symboliseren: vreugde over de waarde van het werk van Christus, met zelfovergave gedaan om God te verheerlijken^[2].

De apostel **Paulus** gebruikt het woord 'plengen' en schijnt hiermee te zinspelen op het plengoffer. Hij gebruikt dit 'plengen' of 'uitgieten als een drankoffer' in figuurlijke zin voor het uitgieten van zijn leven in de dood, gevoegd bij de offerande van de gelovigen.

Flp 2:17 Maar ook al word ik als een drankoffer uitgegoten over de offerande en bediening van uw geloof, dan verblijd ik mij, en ik verblijd mij met u allen. (TELOS)

Flp 2:17 Maar ook indien ik geplengd word bij de offerande en de eredienst van uw geloof, verblijd ik mij, en ik verblijd mij met u allen.(NBG51)

Flp 2:17 Maar ook als ik geplengd word bij de offerande en eredienst van uw geloof, dan ben ik verheugd en ben ik mede-verheugd met u allen;(NaB)

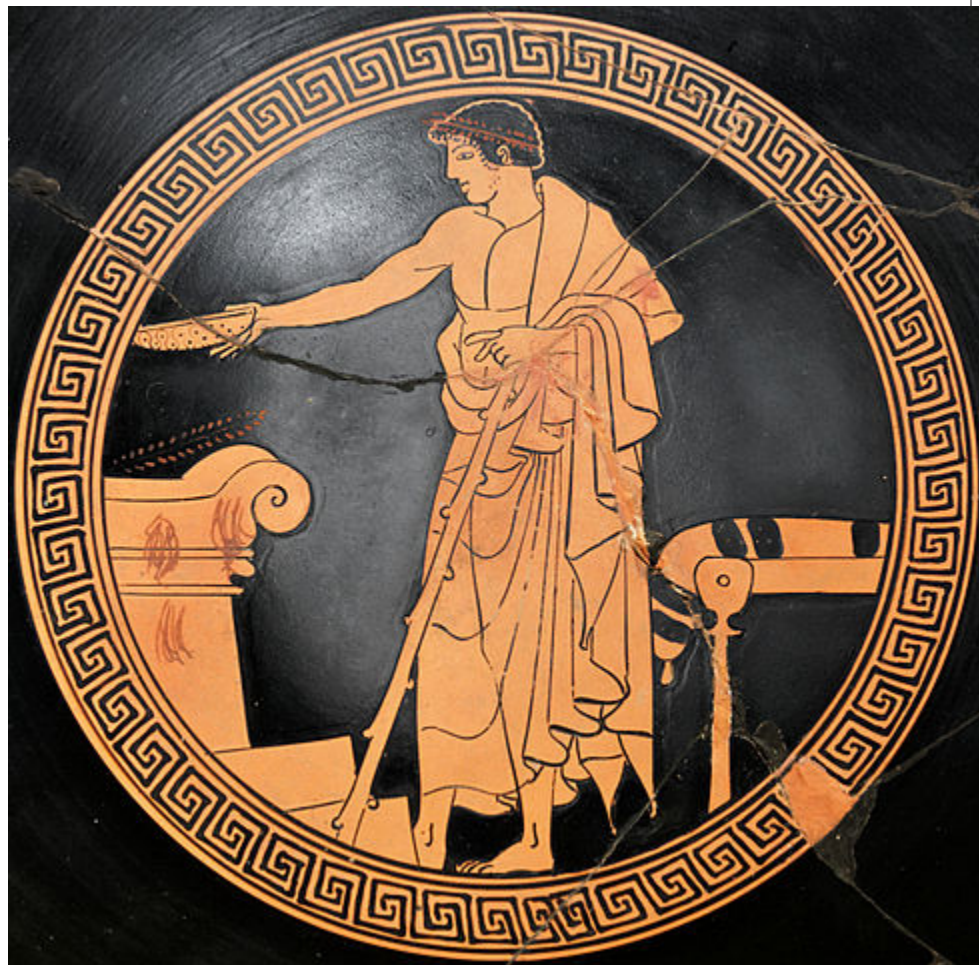
2Ti 4:6 Want ik word al als een drankoffer uitgegoten en de tijd van mijn heengaan is aangebroken. (TELOS)

2Ti 4:6 Want wat mij aangaat, reeds word ik als plengoffer geofferd en het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur.(NBG51)

2Ti 4:6 Want ik word reeds geplengofferd, en het tijdstip van mijn verscheiden is aanstaande.(NaB)

Het Griekse woord dat in de brontaal van het Nieuwe Testament wordt gebruikt, is het werkwoord $\pi\iota\upsilon\omicron$, spendo, dat betekent [\[1\]](#):

1. uitgieten als een plengoffer, als
2. als plengoffer geofferd worden
3. fig. gebruikt van iemand wiens bloed in een gewelddadige dood voor de zaak van God wordt vergoten



*Een man brengt een plengoffer op een heidens altaar.
Attische roodfigurige vaasschildering, ca. 480 v.Chr. [\[3\]](#)*

Paulus is door onthoofding gedood. Door de Romeinen aldus terechtgesteld, heeft hij zijn leven uitgegoten in de dood.

Heidendom

Ook de afgodendienst had haar drankoffers (Jes. 57 : 6; 65: 11; Jer. 7 : 18; 19: 13; 44: 17; Ezech. 20: 28) en wel (zoals uit Ps. 16 : 4; vgl. Zach. 9 : 7 blijkt) zó dat men de wijn menigmaal met bloed vermengde en de offeraars zelf daarvan dronken, voornamelijk wanneer men zich tot een verschrikkelijke onderneming

verbond, zoals bijv. Hannibal (waaruit zich laat opmaken, dat dit oorspronkelijk een Fenicische gewoonte was) en Catilina en zijn samengezwoorenen moeten gedaan hebben.

Bron

H. Zeller, *Bijbelsch Woordenboek voor het Christelijke volk*. Eerste deel A - J. ('s Gravenhage: M.J. Visser, 1867) s.v. Drankoffer. Hieruit is op 28 juli 2014 tekst genomen en verwerkt.

A New and Concise Bible Dictionary (George Morris, 1899) s.v. Offerings. Hieruit is op 28 juli 2014 tekst genomen, vertaald en verwerkt.

Voetnoot

[1.?](#) *Grieks-Nederlands Lexicon*, onderdeel van de Online Bible, een uitgave van Importantia.

[2.?](#) Vergelijk Concise Bible Dictionary s.v. Offerings: “The drink offering may be typical of joy in the Spirit in the sense of the value of Christ’s work as done to God’s glory.”

[3.?](#) Afbeelding ontleend aan Wikipedia, [bronpagina](#). Auteursrecht: publiek domein.